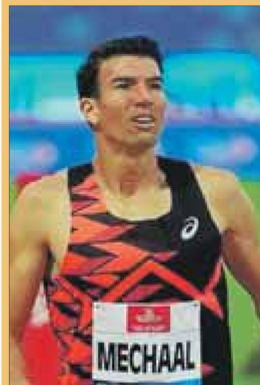

CICLISME TOUR

Pogacar no deixa res

Niça coronarà avui el tercer Tour de l'eslovè, que no perdona tampoc en una arribada amb Vingegaard, suma la cinquena victòria i aspira a arrodonir-ho en la contrarellotge

ATLETISME

Mechaal brilla camí cap a París

Tercer a la Lliga del Diamant de Londres, el palamosí fa un nou rècord català de la milla

0,5 EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D' EL 9 ESPORTIU DE CATALUNYA

DIUMENGE, 21 DE JULIOL DEL 2024 • www.lesportiudecatalunya.cat • @lesportiucat • ANY 23. NÚM. 8152

El pitxitxi del Girona, amb dos gols, acapara el protagonisme en l'amistós contra el Montpeller que tanca l'estada a la Vall d'en Bas

3-3

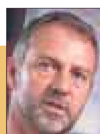
EL DO DE DOVBYK

Krejci debuta com a blanc-i-vermell en un duel amb debilitats defensives i amb gol de Manu Vallejo, un dels que marxaran

QUIM PUIG

BARÇA

Flick obre la porta a fitxar un jugador diferencial

MOTOR

Mantenir el lideratge de l'Indy Car en l'aturada, repte d'Àlex Palou a Toronto

El Pitxitxi torna a

LA CARA • El Girona recupera sensacions a camp rival en el segon test de la pretemporada i Dovbyk, amb un doblet, es retroba amb el gol

LA CREU • Més fràgils al darrere, els gironins encaixen tres gols en l'empat contra el Montpeller (3-3)

Dovbyk, controla l'esfèrica instants abans de marcar el 2-1 ■ QUIM PUIG

3	**Girona**
3	**Montpeller**

GIRONA: Gazzaniga; Antal, David López (Juanpe, 46'), Krejci (Oriol Comas, 65'); Ilyas (Manu Vallejo, 65'), Arnau (Selvi, 65'), Iván Martín, Valery (Minsu, 65'); Pau Víctor (Toni Villa, 46'), Iker Almena i Dovbyk (Stuani, 46').

MONTPELLER: Lecomte (Bertaud, 46'); Sacko (Tchato, 46'), Mbappé (Mamilo, 46'), Sagnan (Omeragic, 46'), Sainte Luce (Sylla, 46'); Barres (Ferri, 46'), Fayat (Khazri, 30'), Savanier (Issoufou, 46'); Nordin (Tamari, 46'), Coulibaly (Ndiaye, 46') i Ngosso (Maamma, 46').

GOLS: 0-1 (19') Nordin. 1-1 (24') Dovbyk. 2-1 (39') Dovbyk. 2-2 (71') Khazri, de penal. 3-2 (81') Manu Vallejo. 3-3 (83') Khazri.

ÀRBITRE: Pujol Prat. **T.G.:** a Antal (70'), del Girona. **T.V.:** cap.

PÚBLIC: Partit disputat a porta tancada a les instal·lacions de Royalverd.

Una prova

Amb pocs efectius al mig, Míchel va apostar pels tres centrals en atac i en defensa

Més càrrega

Vuit jugadors van disputar més de 45 minuts i quatre van jugar el partit sencer

Oriol Robiró
LA VALL D'EN BAS

D'empat en empat. Al Girona se li resisteix la primera victòria de la pretemporada –tampoc coneix la derrota– i, després de l'1-1 de dimecres contra l'Olot, ahir va signar taules contra el Montpeller a la Vall d'en Bas en el segon partit de preparació per la temporada 2024/25. Un partit que, lògicament, tenia com a objectiu principal augmentar la càrrega física i guanyar ritme de competició. I la veritat és que no es va assemblar gaire al primer test. El ritme de joc va ser lleugerament superior, sobretot en la primera part, i la gran diferència va ser que els gironins van trobar moltes més armes en els metres finals per fer mal al conjunt francès. Per contra, el Montpeller també va saber trobar les febleses defensives dels gironins i el resultat va ser el 3-3 definitiu.

Míchel va provar coses diferents en el partit d'ahir. En part forçat per la falta d'efectius al centre del camp –Arnau va ser l'escollit per fer de pivot–, el Girona va jugar ahir amb una defensa de tres. I no només ofensivament, com és habitual, sinó fixa. A més, hi va haver jugadors que van augmentar notablement la seva càrrega física, i és que fins a vuit jugadors van disputar més de 45 minuts i quatre –Gazzaniga, Antal, Iván Martín i Iker Almena– van completar els 90 minuts.

Els atacs guanyen
Una de les grans alegries que va deixar el partit d'ahir és comprovar que la relació amb el gol d'Artem Dovbyk es manté intacta. Després d'una Eurocopa en què l'ucraïnès no va veure porteria i va tenir una actuació més aviat discreta, el Pitxitxi de l'última lliga va demostrar per què és un dels davanters més perseguits d'Europa. Va tenir tres ocasions i en va traduir dues en gol. Una efectivitat gairebé immillorable. En la primera va perdonar fent un intent de vaselina (17'), just abans que Nordin aprofités un error de marcatge dins l'àrea per marcar el 0-1(19'). La reacció va ser ràpida, i és que Dovbyk va aprofitar una centrada d'Ilyas per marcar l'1-1 al primer toc amb l'esquerra (24'). Van ser els millors minuts del Girona, que va tenir el segon en una bona recuperació d'Iván Martín a la frontal, que va acabar amb un xut tou (36'), i que el va trobar en el 39' quan Iván Martín va trobar Dovbyk a l'espai i l'ucraïnès va definir, ara sí, a la perfecció davant de Lecomte pel pal curt. Gazzaniga, després d'un greu error seu, va evitar el 2-2 de Ngosso abans del descans amb una gran aturada.

En la segona part, el nivell general del partit va ser lleugerament inferior. La facilitat d'arribada que havia tingut el Girona en la primera part va desaparèixer i van passar moltes menys coses. Ara bé, igual de definitives, i és que defensivament els dos equips van ser molt tous. En el 70' Antal va cometre un penal després que li guanyessin l'esquena i Khazri va marcar el 2-2 des dels 11 metres. Després Manu Vallejo va semblar que donava el triomf als gironins amb un bon gol a la mitja volta (81'), però Khazri, de nou, va aprofitar que el van deixar molt sol a la frontal per, amb un xut sec col·locat al pal, marcar el 3-3 definitiu dos minuts després. ■

Debut de Krejci amb bona imatge

Respecte al partit al camp de l'Olot, la gran novetat va ser Ladislav Krejci, que dimecres no estava disponible per unes molèsties, però que ahir va poder debutar. El central txec va ocupar el perfil esquerre de la defensa de tres centrals que va provar ahir Míchel i va deixar molt bones sensacions. Seguríssim amb la pilota als peus, Krejci també va ser dominador en els duels individuals i va ajudar a donar solidesa a l'equip, malgrat els tres gols encaixats. "L'he vist bastant bé. És un tros de jugador, la veritat. El club està creixent i es veu amb fitxatges com aquest, i és que, malgrat l'edat que té, té moltíssima experiència i ve de jugar una Eurocopa. Crec que ens aportarà motíssim", va dir sobre el txec Juanpe, que va coincidir 20 minuts amb ell a la gespa posant a prova l'entesa: "El llenguatge dins del terreny de joc és similar amb tots els idiomes, però ens toca parlar anglès." Van de Beek, en canvi, va ser baixa, igual que Gabriel Misehouy, que venia de passar una mala nit.

Punt final a l'estada a la Vall d'en Bas

El partit d'ahir contra el Montpeller va servir per posar el punt final a l'estada del Girona a la Vall d'en Bas. Els gironins, que s'han exercitat a les instal·lacions de Royalverd, on van jugar el partit d'ahir, van tornar cap a Girona a la tarda i avui gaudiran d'un dia de festa. De fet, qui treballarà a partir d'avui a la Vall d'en Bas serà precisament el Montpeller.

Els de Míchel, doncs, recuperaran a partir de dilluns la rutina de treballar al nou centre d'entrenament de la Massana a Vilablareix, on ja es van exercitar els primers dies de la pretemporada. Serà una setmana lleugerament més tranquil·la, i és que el proper partit del Girona no serà fins dissabte a Torre-Mirona contra l'Espanyol, que farà una estada a Navata aquesta setmana.

Durant la setmana, en principi dijous si no hi ha canvis, també està previst que Daley Blind i Yangel Herrera, els dos internacionals que continuen de vacances, s'incorporin als entrenaments a les ordres de Míchel Sánchez.

a somriure

Juanpe, en una acció del partit d'ahir ■ QUIM PUIG

"Hem treballat la pressió i s'ha pogut veure"

A poc a poc el Girona va sumant i recuperant conceptes que tenia el curs passat i de moment les sensacions des de dins del vestidor són bones. "Avui volíem que es notés el que hem treballat aquests dies, que és la feina de la pressió. Sobretot en les ajudes. Crec que s'ha pogut veure sobretot en la primera part, quan hi ha hagut una mica més de ritme en el joc que després en la segona. Per aquesta part estem contents i ara hem de continuar treballant", va dir després del partit Juanpe, l'encarregat ahir d'analitzar el partit dels blanc-i-vermells i de valorar aquesta setmana d'estada a la Vall d'en Bas: "La idea de venir aquí és escapar de la calor i fer grup amb els jugadors nous i els del filial. És important per a la temporada passar aquestes hores junts."

El canari també va reconèixer que l'exigència d'aquesta temporada serà màxima. "Coneixent Míchel, aquesta temporada ens demanarà un pas més. Tindrem més exigència per les competicions que jugarem. Intentarem fer una temporada similar, que és un repte molt bonic", va concloure Juanpe. ■

Gol en la rampa de sortida

Un dels 20 jugadors que ara mateix formen la plantilla del primer equip del Girona és Manu Vallejo, però Míchel no compta amb el davanter gadità. Fitxat l'estiu del 2022, l'atacant, de 27 anys, només va jugar sis mesos al Girona i després ha encadenat dues cessions, a l'Oviedo, per mitja temporada, i al Saragossa. A 2a divisió A no ha fet el pas endavant que buscava –el curs passat va jugar 28 partits, 8 de titular, i va marcar 2 gols amb el conjunt aragonès– i no té lloc dins d'una plantilla que ha de ser competitiva a la Champions.

De moment, però, Manu Vallejo continua sent un més dins del vestidor blanc-i-vermell i ahir es va reivindicar marcant un bon gol contra el Montpeller. Aprofitant la passada picada d'Iker Almena, el gadità va engaltar una volea a la mitja volta que es va convertir en el 3-2, just abans del 3-3 definitiu. Un gol que li permet continuar el seu idil·li amb les pretemporades blanc-i-vermelles, perquè el curs passat ja va ser protagonista a l'estiu marcant dos gols, contra l'Olot i l'Andorra, i repartint una assistència abans de fer les maletes cap al Saragossa, a finals d'agost.

Malgrat el gol d'ahir, Manu Vallejo no té lloc al Girona, però són molts els equips de 2a divisió A interessats a incorporar-lo. El seu destí, però, encara és una incògnita, com també quina serà la fórmula. El contracte de Manu Vallejo expira el juny del 2025 i això podria fer que aquesta vegada s'opti directament per la rescissió contractual en lloc d'una nova cessió, que tindria poc sentit tenint en compte que no tornarà a la disciplina blanc-i-vermella al final del curs.

Una situació similar, tot i que menys definida, és la de Toni Villa, que també acaba contracte al final d'aquesta temporada. El murcià té més possibilitats de quedar-se, però és evident que després de la greu lesió li falta ritme de competició i serà difícil que el recuperi al Girona. ■

Manu Vallejo, en l'acció del 3-2 ■ QUIM PUIG

L'últim estiu

Manu Vallejo acaba el contracte el juny del 2025, així que podria rescindir-lo

El Saragossa, denominador comú

Tornar al Saragossa no sembla una opció viable per a Manu Vallejo, però el conjunt aragonès sí que ha tornat a posar la mirada al Girona, i és que segons va informar ahir el diari *Heraldo* un dels objectius del Saragossa aquest estiu és l'extrem Ilyas Chaira. El ripollès ja va jugar la temporada passada a 2a divisió A, concretament al Mirandés, i són diversos els equips de la categoria de plata que estan interessats en els seus serveis.

La negociació per l'extrem de Ripoll no és l'única conversa oberta entre el Girona i el Saragossa, i és que segons informa el mateix mitjà aragonès els gironins han tornat a temptejar el fitxatge d'Alejandro Francés. El defensa de 21 anys, que pot jugar de central i lateral dret, ja va ser un objectiu l'estiu passat, però el club gironí no va poder afrontar un fitxatge que, acabant contracte l'estiu que ve, ara seria més viable.

Fermín López, amb el cap posat ja en els Jocs ■ EFE

Il·lusionat. Després de guanyar l'Eurocopa, Fermín aspira ara a guanyar l'or a París 2024, en el que seria un doblet històric

Fermín: de Berlín a París

Oriol Tortajada
BARCELONA

Fermín continua abraçat a la maleta i acumulant quilòmetres aquest estiu. Donaueschingen, Berlín, Gelsenkirchen, Düsseldorf, Colònia, Stuttgart, Munic, retorn a Berlín, i ara París i Bordeus. Sense descans. Just avui es compleix una setmana de l'èxit de la selecció espanyola a l'Eurocopa d'Alemanya i, sense temps per digerir-ho, Fermín López ja té els cinc sentits posats en els Jocs Olímpics de París 2024. Segon assalt per al futbolista de Huelva. Primer l'Eurocopa i ara la cita olímpica. Ell i Álex Baena, els dos únics futbolistes que doblaran, ja estan a les ordres de Santi Denia, que ahir per fi va poder dirigir el primer entrenament de la selecció olímpica amb tot el grup al complet.

Fermín va arribar divendres a París i dimecres podria debutar ja en els Jocs, al costat de Pau Cubarsí. Espanya s'estrenarà contra l'Uzbekistan (15 h) al Parc dels Prínceps. El segon partit d'Espanya en aquest grup C serà el dia 27 contra la República Dominicana, a Bordeus, i el dia 30 tancarà la fase de grups contra Egipte. El somni: ser en la final del dia 9 d'agost i millorar la plata de Tòquio 2021.

Just ara fa un any, el 29 de juliol del 2023, Fermín es va donar a conèixer davant el barcelonisme gràcies a un golàs contra el Real Madrid en el clàssic jugat a Arlington (Texas) i que el Barça va guanyar per 3-0. Ara, un any després, el seu gran valedor ja no està al Barça i Fermín es perdrà la gira pels Estats Units. Partirà amb desavantatge respecte a altres companys perquè Flick no l'haurà vist treballar en primera persona. Si Espanya arriba a la final de la cita olímpica, Fermín i Cubarsí tancarien l'aventura parisenca una setmana abans del debut del Barça en la lliga a Mestalla contra el València.

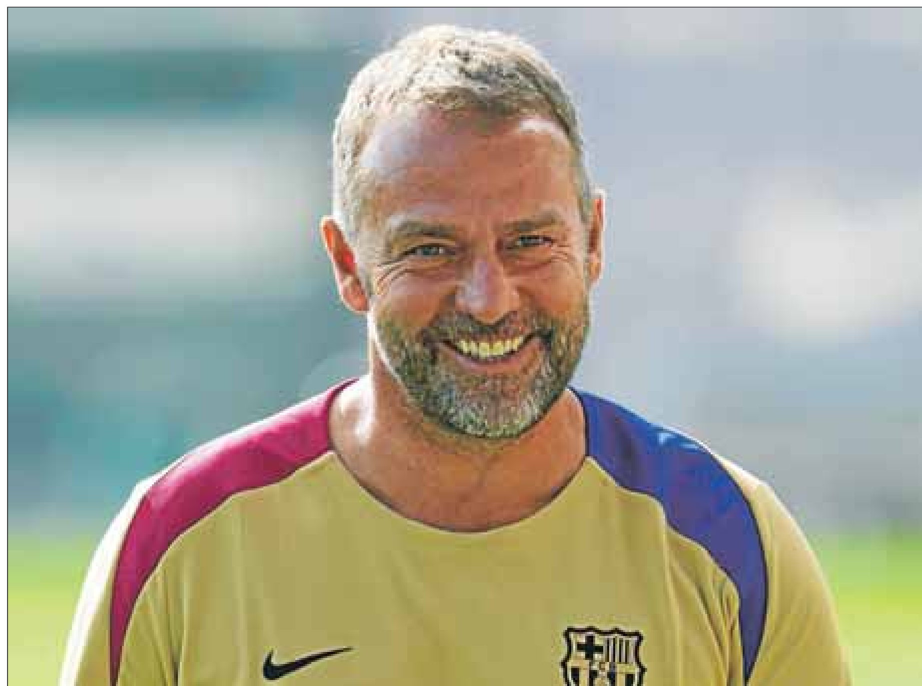
L'estiu del 2023 va ser l'estiu del seu gran salt. De Linares a la Champions. Ara, l'estiu del 2024, pot ser l'estiu d'un doblet històric. El 2021 Pedri va arribar a les semifinals de l'Eurocopa d'Anglaterra, va ser escollit com a millor jugador jove del torneig i, a Tòquio, va guanyar la medalla de plata en la final perduda contra el Brasil. Ara Fermín està en disposició de superar-lo. Guanyada l'Eurocopa d'Alemanya, ara el somni és aconseguir la medalla d'or a París 2024.

Fermín està cridat a ser un futbolista amb molts minuts en aquests Jocs. Amb Luis de la Fuente no ha acabat tenint gaire protagonisme en l'Eurocopa. Només va participar en un dels set partits del torneig. Contra Albània (1-0). Ara confia tenir un rol molt més destacat en l'equip de Santi Denia. Fermín, preparat per al repte. ■

Flick. L'alemany destaca en la seva primera entrevista com a entrenador del Barça el nivell dels joves, però obre la porta a un futbolista diferencial

"A vegades cal un jugador que guanyi partits"

Adrià Tella
BARCELONA

Hansi Flick durant un entrenament del Barça aquesta pretemporada ■ FCB

Hansi Flick valora molt positivament el nivell que estan oferint els joves del planter aquesta pretemporada, però no tanca la porta a la possible arribada d'un crac que faci elevar el sostre de l'equip. Encara no se l'havia sentit com a entrenador del Barça, i de fet, Flick encara no ha estat presentat, però ha ofert la seva primera entrevista a mitjans del club, que n'ha ofert diversos fragments abans que es publiqui íntegrament demà a *Barça One*.

L'alemany destaca que té "una molt bona connexió amb Deco", el director esportiu del Barça. El tècnic es desfà en elogis a la feina del portuguès. Flick deixa clar que volen "augmentar el nivell de l'equip, això és el més important". "A vegades, s'ha de portar un jugador que pugui guanyar un partit", assegura el germànic, que deixa clar que la voluntat és intentar incorporar futbolistes al mercat que permetin un salt de qualitat.

Tot i això, l'ex del Bayern ha volgut destacar dels primers dies de pretemporada el nivell mostrat pels joves del planter. "Tenim molt bons jugadors joves, hem d'ajudar-los perquè puguin millorar. És la nostra feina i crec que part de la filosofia del Barça", afirma Flick. "He de donar les gràcies a la Masia per com fan créixer els futbolistes. Normalment, quan els jugadors internacionals són fora la qualitat baixa, però aquí no passa", hi afegeix el germànic, que detalla que els va demanar "qualitat, intensitat i concentració en cada entrenament i ho estan fent al 100%".

De la proposta del seu Barça, l'exseleccionador alemany indica que "sempre voldran jugar i estar actius. Pressionarem, a vegades més amunt de l'habitual. Amb pilota cadascú ha de sentir-se lliure per donar el millor que pugui". "Ara primer estem treballant la forma física; per mi és la base, és crucial. Ho fem en la primera part de les sessions; en la segona treballem amb pilota. Crec que és totalment diferent de com ho feien abans", explica Flick sobre com funcionen els primers entrenaments. Afirma haver sentit "la passió pel Barça que la gent té aquí: l'afició, el president, els treballadors... tothom". Flick diu que des que va viure en directe un Barça-Getafe el 2006 tenia al cap la idea "d'un dia ser entrenador aquí". ■

Les reflexions de l'entrenador

"Tinc una molt bona connexió amb Deco; fa una feina fantàstica. Volem augmentar el nivell de l'equip; és el més important"

"Tenim molt bons jugadors joves. He de donar les gràcies a la Masia per com fan créixer els futbolistes"

Hansi Flick

Barça Atlètic. Márquez accepta la proposta d'acompanyar Javier Aguirre en la selecció mexicana i tanca la seva etapa blaugrana

Rafa Márquez deixa plantat el filial

O. Tortajada / A. Tella
BARCELONA

Punt final a l'era Rafa Márquez. El Barça es queda sense entrenador per al segon equip i haurà de moure's amb celeritat per buscar un substitut de garanties. Imprevist important. Sona Belletti, actual tècnic del juvenil A. El cas és que Márquez ha acceptat la proposta rebuda per part de la Federació Mexicana de Futbol i canvia el futbol de clubs pel futbol de seleccions. Serà l'ajudant de Javier Aguirre en la selecció mexicana. Ha estat el mateix Márquez qui ha decidit emprendre un altre rumb lluny de Barcelona. Deixa el Barça Atlètic a les portes de l'inici de la pretemporada per marxar de bracet amb Aguirre. Des de Mèxic asseguren que, un cop l'exentrenador del Mallorca acabi el contracte, serà Márquez qui farà el salt al càrrec de seleccionador. Les mateixes informacions asseguren que Márquez podria ocupar també ara un càrrec de coordinador a Europa, fet que li permetria continuar vivint aquí.

Márquez tanca l'etapa en el filial amb un balanç de 82 partits, 40 victòries, 21 empats i 21 derrotes i sense haver pogut complir el somni del desitjat ascens a segona divisió. El Barça podria fer-ho oficial avui. ■

Àlex Palou en els primers entrenaments a Toronto ■

Motor. Àlex Palou intentarà mantenir el primer lloc de l'IndyCar al GP de Toronto, que es disputa avui en un circuit urbà

Objectiu: líder en l'aturada de l'estiu

Albert Camps
BARCELONA

El GP de Toronto serà el darrer de l'IndyCar abans de l'aturada de gairebé un mes a l'estiu. Àlex Palou intentarà mantenir el lideratge després d'haver cedit punts en la doble cursa que es va disputar a l'oval d'Iowa el cap de setmana passat. El pilot de Sant Antoni de Vilamajor ocupa el primer lloc amb 379 punts i en té 35 d'avantatge sobre Will Power, 52 de marge respecte al tercer, que és Pato O'Ward, i 57 sobre Scott Dixon.

Àlex Palou va cedir punts amb tots ells el cap de setmana passat a Iowa, sobretot perquè en la cursa de dissabte va topar amb el mur de l'oval, va abandonar, va ser el 23è i només va sumar 7 punts, ja que a l'IndyCar puntuen tots els participants encara que no arribin a meta. Will Power també va fer una mala cursa i només va recuperar 5 punts, però Pato O'Ward en va sumar 33 més que el català i Scott Dixon, 25. El més beneficiat va ser Scott McLaughlin, l'actual quart de la general, que va guanyar i va retallar 46 punts a Àlex Palou.

Malgrat aquest mal resultat de dissabte, el pitjor de tota la temporada, el català es va refer i va minimitzar els danys al ser segon en la cursa de diumenge, tot i que va quedar darrere de Will Power, el seu rival més directe. L'australià li va treure 8 punts més per un total de 13 el cap de setmana, però amb la resta va ser ell el que els va treure punts.

La regularitat

El GP de Toronto es disputa en un circuit urbà i malgrat que Àlex Palou no hi ha guanyat mai, va ser segon l'any passat i sisè el 2022. Aquesta temporada el català ha guanyat dues curses, ha acabat nou vegades entre els cinc primers en les curses puntuables, i va ser 16è a Detroit, després de topar lleument amb un altre monoplaça (15 punts), i va abandonar en la primera cursa de Iowa essent el 23è i sumant 7 punts.

Després de la cursa al Canadà, l'única del campionat que es disputa fora dels Estats Units, l'IndyCar es reprendrà el dissabte 17 d'agost amb el GP de Madison, després de 27 dies sense curses. La competició entrarà en la recta final i es disputaran quatre proves en només 16 dies, ja que el diumenge 25 es disputa el GP de Portland i el 31 d'agost i 1 de setembre es tornaran a fer dues curses en un cap de setmana a Milwaukee. L'IndyCar acabarà el 15 de setembre a Nashville. ■

Els rivals de Palou

El pilot català supera per 33 punts el segon, Power, i 52 el tercer, O'Ward

Atletisme. L'atleta palamosí supera la plusmarca catalana de la milla (3:49.21) i signa un tercer lloc de prestigi en la Lliga del Diamant de Londres

Rècord de Mechaal amb els Jocs de París a l'horitzó

Xavier Agustí
BARCELONA / LONDRES

El palamosí Adel Mechaal va superar amb nota l'últim gran test previ als Jocs Olímpics de París, on doblarà, en 1.500 i 5.000 m. El migfondista d'Asics va signar un tercer lloc de prestigi en la milla de la Lliga del Diamant de Londres i amb 3:49.21 va rebaixar notablement l'històric rècord català de la distància, en poder de José Manuel Abascal des del 1986 (3:50.54).

Després d'esquivar un inici de prova accidentat, en què fins a tres atletes van caure per terra, l'empordanès va transitar durant les tres primeres voltes al voltant de l'onzena posició. Abans del toc de campana, el deixeble d'Antonio Serrano va començar a progressar i a superar rivals: vuitè a l'inici de l'última volta, sisè en la contrarecta, cinquè en l'última corba i tercer a la línia de meta. Mechaal, que curiosament debutava en aquesta distància en pista, només va cedir davant l'australià Oliver Hoare (3:49.03) i el noruec Narve Gilje Nordås (3:49.06), i va resistir la progressió del jove neerlandès Niels Laros (3:49.45), un dels corredors implicats en la caiguda inicial, i l'australià Stewart McSweyn (3:49.59). Més enllà de la plusmarca catalana, amb aquest registre el palamosí es col·loca en el quart lloc del rànquing espanyol de tots els temps, superant Fermín Cacho (3:49.56) i només al darrere de Mario García Romo (plusmarquista, amb 3:47.69), José Luis González (3:47.79) i Andrés Díaz (3:48.38).

Des de Londres, Mechaal es traslladarà a Font-romeu, on farà una estada en altura fins al dilluns 29 de juliol. El dimarts 30 posarà rumb a París i el dia 2 (11.05 h) debutarà en les sèries eliminatòries dels 1.500 m. ■

Adel Mechaal, segon per l'esquerra, en l'arribada de la milla de Londres ■ EFE

Lyles, Pryce, Bol i les estrelles britàniques

El míting de Londres, el desè puntuable per a la Lliga del Diamant, va resultar un estímul i un aparador excepcional per als atletes locals, que van signar diverses victòries i tres rècords britànics, a càrrec de Matthew Hudson-Smith amb plusmarca europea en 400 m (43.74), Keely Hodgkinson en 800 m (1:54.61) i el relleu de 4x100 m femení (41.55). El colofó de la reunió el va posar el velocista nord-americà Noah Lyles, que va presentar la seva candidatura a ser una de les grans estrelles dels Jocs amb el triomf en 100 m (9.81) al davant del sud-africà Akani Simbine (9.86) i el botswanès Letsile Tebogo (9.88). També van brillar la jamaicana Nickisha Pryce, amb la millor marca mundial de l'any en 400 m (48.57), i la neerlandesa Femke Bol, que va establir un nou rècord del míting en 400 m tanques (51.30). Després del míting de Londres, la Lliga del Diamant fa un parèntesi pels Jocs Olímpics de París i no es reprendrà fins al 22 d'agost a Lausana.

BREUS

FUTBOL

Manolo Márquez, seleccionador indi. L'entrenador barceloní Manolo Márquez ha estat designat com a nou seleccionador de l'Índia. Márquez és el tècnic del Goa de la Superlliga índia i compaginarà els dos càrrecs. Després de dirigir equips com el Prat, l'Europa, el Badalona, l'Espanyol B i el Sant Andreu, Márquez va entrenar el Las Palmas i el 2023 va fitxar pel Goa. ■

FUTBOL

Braithwaite, encallat. El futur de Martin Braithwaite continua sense definir-se. Després d'abandonar l'Espanyol tot semblava fet perquè fitxés per l'Olympiacòs grec, però l'operació amb l'equip que entrena el basc Mendilibar s'ha encallat. El periodista Fabrizio Romano va informar que el danès va decidir tornar cap a Barcelona quan ja estava a Atenes per desavinences en els termes personals del contracte. ■

FUTBOL

El Benfica confirma l'interès per João Félix. El president del Benfica, Rui Costa, va explicar que tenen "negociacions en curs" per João Félix. Es confirma l'interès del conjunt portuguès per l'atacant de l'Atlético que va jugar la passada campanya cedit al Barça, que també podria buscar el seu retorn. El Benfica va ser el club on va explotar João i des d'on va sortir traspassat a l'Atlético per uns 120 milions. ■

BÀSQUET

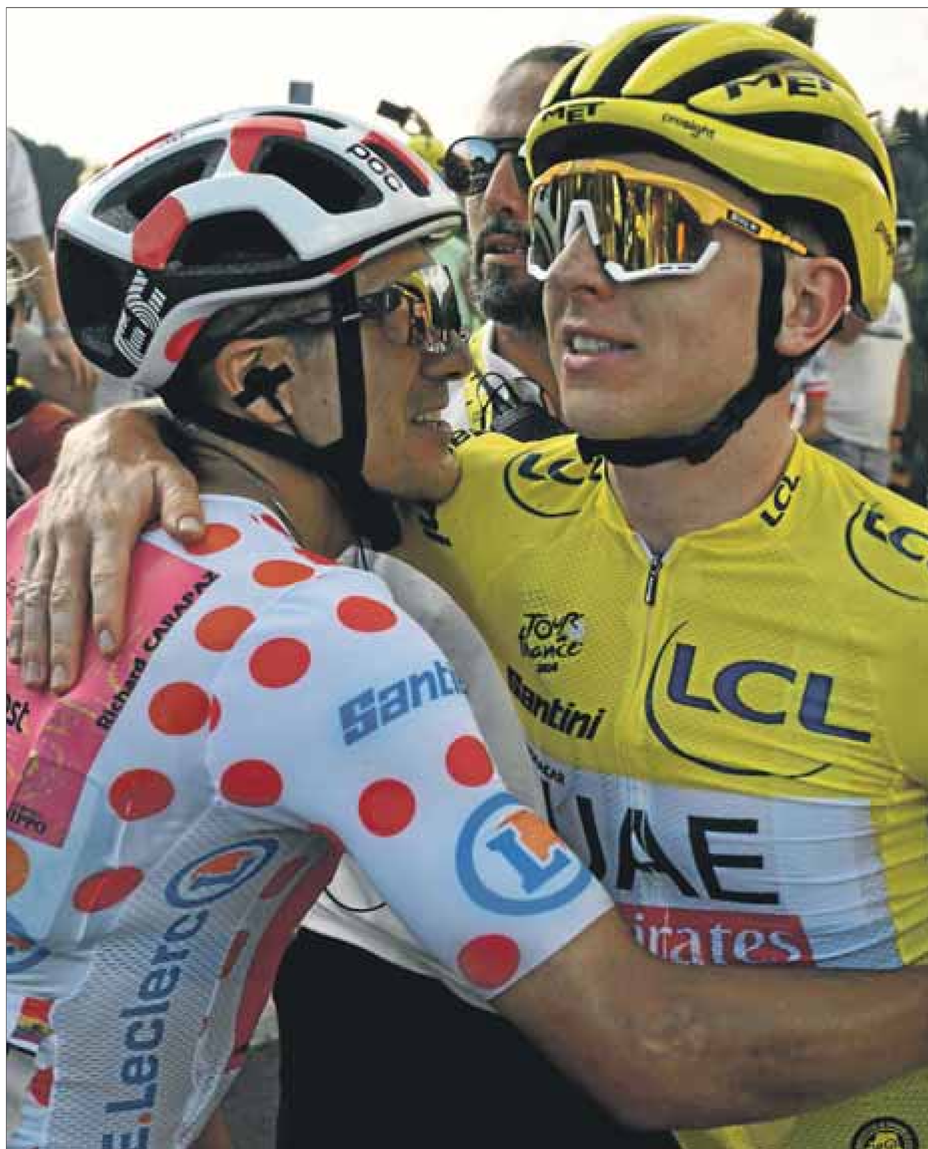
Caicedo ja no forma part del Barça. El Barça i Michael Caicedo van arribar a un acord per desvincular el contracte que unia el club i l'escorta balear, que va acabar el darrer curs cedit a Girona, on va tenir un paper testimonial. Caicedo havia arribat al Barça quan era cadet i va debutar amb el primer equip l'any 2021, amb 17 anys. Abans de Girona, va jugar cedit a Granada. ■

Ciclisme. Tadej Pogacar serà proclamat vencedor del Tour per tercer cop, en la CRI final a Niça, en què és favorit, l'endemà d'assolir la seva cinquena victòria d'etapa en aquesta edició

'Pogi' i la taula del tres

Borja Sánchez
MÒNACO / GIRONA

Tadej Pogacar (UAE), que el 2020 va guanyar el seu primer Tour a París el dia abans de celebrar els 22 anys (21 de setembre), suma aquest 21 de juliol a Niça la tercera victòria en la cursa, que en la seva 111a edició no s'acaba a la capital francesa per primer cop. Ho fa, l'eslovè, l'any que ha guanyat el Giro en el seu debut a la cursa rosa, en què va sumar sis triomfs d'etapa i en va ser el líder des del segon dia. La mitja dotzena de victòries és el que té a l'abast *Pogi*, el gran favorit a la victòria en una darrera contrarellotge que no té res a veure amb el desenllaç del 1989, quan també en l'últim Greg LeMemond (Lakewood, 1961) va guanyar Laurent Fignon per 8 segons i després dels inoblidables 24,5 km que tenia el nord-americà per remuntar els 50 segons de desavantatge al francès (1960-2010).

Pogacar i Carapaz, primer i tercer ahir al coll de la Couillole ■ MARCO BERTORELLO / EFE

Classificacions

Etapa 19 (132,8 km)

1r T. Pogacar (UAE)	4h04:22
2n J. Vingegaard (Visma)	a 0:07
3r R. Carapaz (EF)	a 0:23
4t R. Evenepoel (Soudal)	a 0:53
5è E. Mas (Movistar)	a 1:17
6è J. Almeida (UAE)	a 1:28
7è M. Jorgenson (Visma)	a 1:33
8è M. Landa (Soudal)	a 1:41
9è A. Yates (UAE)	a 1:43
10è R. Bardet (dsm)	a 1:52
15è C. Rodríguez (Ineos)	a 3:26
29è **M. Soler** (UAE)	a 8:36

General (3.464,3 km)

1r T. Pogacar (UAE)	82h53:22
2n J. Vingegaard (Visma)	a 5:14
3r R. Evenepoel (Soudal)	a 8:04
4t J. Almeida (UAE)	a 16:45
5è M. Landa (Soudal)	a 17:25
6è A. Yates (UAE)	a 21:11
7è C. Rodríguez (Ineos)	a 21:12
8è M. Jorgenson (Visma)	a 24:26
9è D. Gee (Israel)	a 24:50
10è G. Ciccone (Lidl)	a 25:48
15è R. Carapaz (EF)	a 41:00
20è E. Mas (Movistar)	a 1h06:49
40è **M. Soler** (UAE)	a 2h46:01

Muntanya

1r R. Carapaz (EF)	127 punts
2n T. Pogacar (UAE)	97
3r J. Vingegaard (Visma)	67

Regularitat

1r B. Girmay (Intermarché)	387 punts
2n J. Philipsen (Alpecin)	354
3r B. Coquard (Cofidis)	208

Joves

1r R. Evenepoel (Soudal)	83h01:36
2n C. Rodríguez (Ineos)	a 13:08
3r M. Jorgenson (Visma)	a 16:22

Equips

1r UAE Team Emirates	249h15:17
2n Visma Lease A Bike	a 29:47
3r Soudal Qjuick-Step	a 1h25:17

A casa

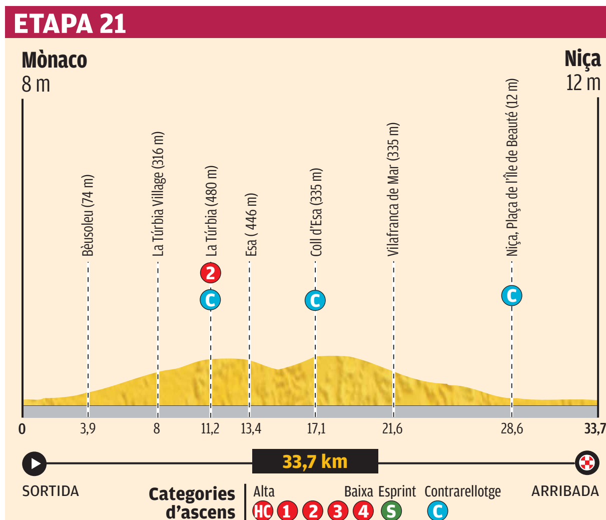
Pogacar, que aquesta tarda serà l'últim a baixar per la rampa de sortida a Mònaco (18.45 h), on viu i coneix fil per randa les carreteres on ha triomfat les darreres hores –divendres i ahir– va aconseguir la 82a victòria d'etapa de la seva carrera, la 16a al Tour i la 25a en una gran. I ho va fer establint un altre rècord d'ascensió perquè deixa el del coll de la Couillole en 39:15, 2:35 menys que Richie Porte (2017), en una pujada en què va deixar fer a Remco Evenepoel i a Jonas Vingegaard; a qui abans de quedar-se amb ell al capdavant en solitari només va passar-li un relleu mentre anaven atrapant els corredors que havien estat en l'escapada. El mallot groc va deixar el danès, que fa dos anys sí que va comptar amb un gran equip al seu voltant –Primoz Roglic n'era el líder inicial– i la inestimable col·laboració de *Pogi*, que va voler respondre a tots els atacs ell sol contra el conjunt neerlandès– a diferència de l'any passat, quan l'eslovè va arribar condicionat per la caiguda a l'abril, molt menys greu que la del dorsal 1 al País Basc, això sí; amb la mel a la boca amb un canvi a 200 metres de meta quan s'havia posat al davant a 500 per jugar-se la victòria.

Els protagonistes

"M'he divertit, no era el pla que teníem però estic content amb la victòria. Tan sols queda la crono i crec que també m'ho passaré bé"
Tadej Pogacar UAE

"Em sentia bé quan Evenepoel ha atacat i he decidit que al següent respondria. Després m'he centrat a guanyar temps més que en l'etapa"
Jonas Vingegaard VISMA

"Estic molt content amb el meu Tour: hem crescut de mica en mica per acabar molt bé. És genial aquesta sensació per marxar feliços"
Richard Carapaz EF

Els punts

Richard Carapaz (EF) ha arribat tan fi a l'última setmana que després de dur el groc en la primera –Romain Bardet (DSM), que avui corre el Tour per últim cop, va ser el primer a posar-se'l i només tres corredors (Buitrago al Giro un dia) l'han dut aquest 2024 en una gran, Pogacar a banda– acaba amb el mallot de la muntanya que l'eslovè sí que va guanyar al Giro. L'or a Tòquio se'l va assegurar en el penúltim port d'ahir –un segona i tres primeres, per aquest ordre– en una fuga en què també hi era Marc Soler (UAE), després de contactar-hi en el primer descens i havent treballat per enfonsar-la. També hi havia Bardet i Enric Mas (Movistar), que es quedava sol amb l'equatoria: 2:15 d'avantatge a 10 km. Aleshores, els Soudal estiraven el que quedava de pilot perquè Evenepoel –va guanyar la primera CRI i puja al podi en el seu debut– pogués atacar Vingegaard a 6 km, però el danès va contraatacar amb el mallot groc a roda per arribar al cap de cursa a falta de 2,6 i fer un altre 1-2. ■

BREUS

HOQUEI PATINS

Or i plata en l'europeu sub-17 d'Olot. La selecció espanyola femenina sub 17 va guanyar per primera vegada el campionat d'Europa de la categoria en superar en la final disputada a Olot el combinat de Portugal en els penals (0-0 i 1-0). L'enfrontament va ser molt anivellat i l'equip estatal va disposar de més ocasions, però les portugueses van estar molt bé en defensa. El combinat estatal masculí sub 17, amb el jugador del Girona CH Martí Reñón, va perdre la final contra Portugal (5-2). Es va avançar primer, però els portuguesos van remuntar en una gran segona meitat. ■

HANDBOL

Petar i Djordje Cikusa en la final de l'europeu sub-20. Campions de l'europeu sub-18 el 2022 i del mundial sub-19 el 2023, la selecció espanyola de la generació dels bessons Petar i Djordje Cikusa lluitarà avui pel títol europeu sub-20 a Celje (Eslovènia) contra Portugal (20.30 h). Amb Djordje lesionat des de la segona jornada de la fase de grups, els seus companys van fer un pas endavant i divendres van superar Dinamarca en la semifinal després d'una gran remuntada en la segona meitat (34-36). Hi ha vuit catalans a la selecció espanyola. ■

FÓRMULA 1

Norris fa la segona 'pole' de l'any. Lando Norris va fer la seva segona posició preferent de l'any i la tercera de la seva carrera en el GP d'Hongria. La qualificació va ser accidentada, es van mostrar dues banderes vermelles, i també va ser molt ajustada, ja que els tres primers van acabar en menys de cinc centèsimes. Els McLaren van ocupar les dues primeres posicions. Lando Norris va fer 1:15.227 i el seu company Oscar Piastri es va quedar a 22 mil·lèsimes, mentre que Max Verstappen va ser tercer a 46. ■

L'ESPORTIU
DIUMENGE, 21 de juliol del 2024
www.lesportiudecatalunya.cat
@lesportiucat
GIRONA: C/ Falgàs, 13. 17005. Tel. 972 18 64 00.

EL FACTOR MENTAL

Pep Riera Font

Lamine Yamal, el futbolista

L'Eurocopa ens ha revelat poques coses noves. En canvi, ens ha confirmat moltes sospites. Sobretot que, amb Southgate i Deschamps a la banqueta, Anglaterra i França estan malbaratant unes generacions de jugadors magnífics. No cal donar-hi més voltes. La novetat que ens interessa és que ha posat a l'aparador del món del futbol el nom de Lamine Yamal com a futbolista de referència. O sigui, l'ha revelat per als que no havien vist el que nosaltres ja hem vist d'ell aquesta temporada en el Barça. No em malinterpretin, sisplau, però, a l'Eurocopa, Lamine Yamal no ha fet res diferent del que ja ha fet en el Barça aquesta temporada: demostrar que és un jugador singular tècnicament, que té personalitat futbolística perquè entén de què va aquest joc, i que sobre la gespa té una maduresa que tant de bo l'acompanyi fora del camp en els tendres 17 anys que acaba de fer i en el futur. El que ha estat diferent és el ressò que ha suposat haver format part decisiva de l'equip que ha guanyat la competició d'una manera merescuda.

Abans de tornar al que m'interessa, que és l'aspecte futbolístic, vull ampliar això de la maduresa i la personalitat. No li fa cap favor l'oportunisme d'alguns d'utilitzar-lo políticament com a suposat símbol de ves a saber què per confrontar-lo a l'extrema dreta, ni tampoc l'oportunisme d'altres que diuen que no se l'ha de tractar com a símbol de res ni de cap col·lectiu perquè ara ja només forma part de l'elit de privilegiats. Deixinlo tranquil, sisplau. Que té 17 anys. I que si per celebrar els gols ho fa indicant el número del districte del seu barri és una elecció lliure i, sobretot, lloable. Mentre que ell sap de quin lloc prové, l'únic privilegi el tenim nosaltres de poder-lo gaudir com a futbolista.

Tornem a la pilota. Quina conclusió trec de l'actuació de Lamine Yamal a l'Eurocopa? El que he dit abans: que la diferència no és ell, sinó que en la selecció campiona ha trobat el que li ha faltat en el Barça. Luis de la Fuente ens ha mostrat un equip més treballat del que és habitual en una selecció, amb una aposta ofensiva clara, tant pel que fa al perfil de més de la meitat de l'alineació com a la proposta de joc, però amb la solidesa tàctica suficient per ser molt eficients també en defensa. El que tota la vida n'hem dit un equip amb cara i ulls. La imatge de l'equip de De la Fuente ha estat suficientment bona perquè se'l consideri guanyador per mèrits propis més que per haver estat el borni al regne dels cecs, cosa que també ha succeït gràcies a la mediocritat de seleccionadors que no cal esmentar més perquè ja els hem citat prou.

Lamine Yamal en un partit al Lluís Companys ■ MIQUEL LISO

La segona part de la conclusió és fàcil. I ja la sabíem d'abans, però ara en tenim la mostra. Si no havia quedat prou clar la temporada passada, el Barça està obligat a construir un equip al voltant de Lamine Yamal si vol reprendre el rumb cap als millors moments del passat recent. Un equip vol dir jugadors amb el talent adequat (i suficient, no com ha passat reiteradament fa massa anys) i amb una personalitat i solidesa futbolística que compacti tot el talent individual i en tregui el millor rendiment col·lectiu. Hansi Flick ha d'entendre que l'edat de Lamine Yamal no és una limitació, sinó una oportunitat. Que la millor manera de cuidar-lo és acompanyar-lo d'un equip competitiu. Que Lamine Yamal no ha de ser la solució a tots els problemes, sinó el factor per marcar la diferència quan el col·lectiu iguali els millors rivals. Això ja ho vam aprendre amb Messi. Tot i el seu talent inigualable, el Barça va deixar de guanyar quan l'equip va perdre competitivitat i talent col·lectiu. No es tracta tampoc de comparar Lamine amb Messi, sinó de dotar el noi de Rocafonda de l'ecosistema que va ajudar a treure el millor del crac de Rosario. Som-hi, Hansi.

OPINIÓ

Uns de vacances i altres, a la Xina

Abans les pretemporades ACB començaven sis setmanes abans de l'inici de lliga. Era el temps que entrenadors i preparadors físics consideraven ideals per assimilar conceptes i fer la posada a punt física. Alguns clubs catalans ho continuen fent així, però no el Madrid. El calendari és tan exigent que es prioritza un bon descans i sobretot una desconnexió mental dels jugadors després d'una temporada en què els últims anys el Barça o el Madrid han jugat més de 80 partits. És per això que el club blanc començarà la temporada ja iniciat el setembre i el 21 ja té a Múrcia les semifinals de la supercopa ACB. Resum: 15 dies de pretemporada. És cert que els de Chus Mateo mantenen tècnic i deu dels jugadors d'aquest curs –només Llull, Yabusele i Garuba juguen els Jocs– però hauran d'acoblar Feliz, Ibaka, Garuba i Xavier Rathan-Mayes. El Barça manté mínim vuit jugadors però hi ha canvi de cicle amb Joan Peñarroya. Mentre els blancs estaran de vacances, els blaugrana aniran a la Xina, i no precisament a descansar sinó a aconseguir recursos econòmics. S'aprofitarà el desplaçament per fer *convivència* però no sembla el millor escenari per créixer tot i que l'economia mana. Quan el Madrid comenci la pretemporada el Barça ja haurà fet 8.802,63 quilòmetres d'anada a la Xina. Que lluny que queden aquelles pretemporades a les valls andorranes amb dobles o triples sessions d'entrenament i amistosos pel territori. La vida canvia; el bàsquet també.

Xavi Ballesteros

L'ESPORTIU
C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel: 972 186 400.
info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-680-2014
Amb el suport: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència
EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.
DIRECTOR
XEVI MASACHS I PERACAULA.
DIRECTOR ADJUNT
JOAN MARTÍ.